

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der synes at være en fælles misforståelse af, at integrationsministerens lovforslag opretter et egentligt klagenævn. Det er der ikke tale om. Institut for Menneskerettigheder får ud over kompetencen til at bistå ofre for forskelsbehandling også kompetence til at afgive en udtalelse om, hvorvidt der efter instituttets opfattelse har fundet forskelsbehandling sted. Det er imidlertid ikke en decideret klagenævnsbehandling, da instituttet ikke kan træffe endelige afgørelser.

Jeg synes, der er grund til at få præciseret, hvad det er, Institut for Menneskerettigheder kan i forhold til konkrete henvendelser om forskelsbehandling i medfør af integrationsministerens lovforslag, som netop er blevet vedtaget i dag. Institutet kan afgive udtalelser om, hvorvidt instituttet finder, at der har fundet forskelsbehandling sted. Der er altså ikke tale om, at der afsiges endelige afgørelser.

I det fagretlige system er der derimod tale om endelige afgørelser af sager om forskelsbehandling, hvilket ligeledes vil være tilfældet i de sager, hvor en uorganiseret lønmodtager fører sagen ved de almindelige domstole.

Endvidere kan Institut for Menneskerettigheder jo i alle sager om forskelsbehandling på grund af etnicitet bistå ofre for forskelsbehandling. Det gælder både for de organiserede og de uorganiserede lønmodtagere. Det er i denne sammenhæng, at arbejdsmarkedets parter sammen med instituttet vil etablere et samarbejde og udveksle erfaringer.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg skal bare gøre det fuldstændig klart for beskæftigelsesministeren, at der ikke er nogen som helst misforståelser, hvad angår det her forslag. Vi ved udmærket godt, at det her forslag alene omhandler dem, der er dækket af det fagretlige system. Det er faktisk derfor, vi stemmer imod.

Enhedslistens forslag går netop ud på, at det her forslag skal gælde alle på arbejdsmarkedet, sådan at man ikke arbejder under forskellige betingelser, alt efter om man er af den ene slags eller den anden slags, alt efter om man er under det fagretlige system eller ej.

Der er absolut ingen misforståelser. Der er blot et ønske fra oppositionen om i denne her sag at sikre, at alle danske arbejdere har de samme forhold.

Det er ministeren åbenbart ikke interesseret i, og dermed ender ministeren i en situation, hvor han ikke kan få implementeret sine højtelskede EF-direktiver.

Kl. 13.50

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg vil også gøre det meget klart, at i Socialdemokratiet har vi heller ikke misforstået noget. Jeg tror, jeg startede min første tale med at sige, at vi havde ønsket et klagenævn, men havde accepteret, at det blev Institut for Menneskerettigheder, der kom med de henstillinger og de administrative tiltag, som vi nu har stemt om i formiddag.

Vi ønsker, at der skal være ligebehandling på arbejdsmarkedet, den organiserede og den uorganiserede. Det er helt tydeligt og klart for os, at det er reel ligebehandling, vi går efter. Vi synes tillige, at det er meget, meget uhensigtsmæssigt, at man bare kan sige, jamen så kan domstolene tage sig af det.

Jeg ved ikke, om beskæftigelsesministeren har fantasi til at forestille sig, hvad der vil ske i det øjeblik, en sådan sag kommer op – hvor mange af de her absolut svageste grupper, der har nogen som helst chance for at få en sag rejst ved en domstol. I det hele taget ville det også være ressourcespild.

Hvorfor skal der ikke være den reelle ligebehandling på hele arbejdsmarkedet? Det kan vi overhovedet ikke forstå. Vi håber, ministeren besinder sig her i sidste ombæring og sørger for, at vi får et ændringsforslag ind mellem anden og tredje behandling eller allerhelst støtter Enhedslistens ændringsforslag i dag.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

I den sidste ende mener jeg ikke, at ministeren kan løbe fra, at det er ministeren, der har et problem. Ministeren skal skaffe flertal i Folketinget for at implementere det direktiv, vi taler om.

Der er det blot vores holdning, at vi ikke skal implementere et direktiv ved samtidig at indføre en ny forskelsbehandling. Det er ikke rimeligt, det er ikke måden at gøre det på. Den eneste lille bitte ting, som vi så beder om, er, at vi får den her form for klageorgan, eller hvad man nu skal kalde det, ind for den del af arbejdstagerne, som ikke er omfattet, som bliver forskelsbehandlet, hvis vi vedtager det i den form, det